

Abstrakt

Práce se zabývá selháním a úspěchem veřejných politik s cílem otevřít toto téma v českém prostředí. Při vymezení teorií selhání a úspěchů veřejných politik vycházím především z prací Marka Bovense, Paula Harta a Allana McConnella, které jsou komplexním popisem znaků a dimenzí, jež je třeba při posuzování veřejné politiky vzít v potaz. Ambicí disertační práce však není pouze explorace a následné potvrzení či vyvrácení použité teorie, ale také rekonceptualizace teorie selhání a úspěchů veřejných politik, respektive její doplnění a inovování. Z tohoto důvodu je práce postavena na výzkumném designu případové studie, která za pomoci celé škály metod (kvantitativních i kvalitativních), velmi podrobně a důkladně popisuje případ typického politického selhání. Konkrétně se jedná o reformu úřadů práce, která proběhla ve dvou fázích. V roce 2011 došlo k centralizaci úřadů práce a v následujícím roce 2012 byly veřejné služby zaměstnanosti rozšířeny o všechny nepojistné sociální dávky. Analýza reformy úřadů práce hledá odpovědi na tři otázky, 1) jakým způsobem reforma selhala, 2) proč selhala a 3) jaké měla dopady. Celková struktura disertační práce tedy směřuje ke generalizování, potvrzování a budování teorie selhání a úspěchů veřejných politik. Konkrétní výsledky z případové studie jsou v závěrečné části porovnávány, konfrontovány a vzájemně prolínány s teorií selhání a úspěchů veřejných politik. Přínos práce je v rovině teoretické, protože přichází s novým pojetím při zkoumání selhání a úspěchů veřejných politik. Kromě tří explicitně vymezených dimenzí (proces, program a politika) byla na základě hloubkového rozboru rozhovorů a hledání jistých pravidelností, definována čtvrtá dimenze „polity“. Praktický přínos práce souvisí s uvedením šesti doporučení pro tvůrce politiky, která se jeví jako nejtypičtější a na jejich základě je tedy možné stanovit obecné pravidlo úspěšné politiky.